

Rubrică îngrijită de **Ecaterina BARGAN**

Vlad BADRAJAN

anul I, Facultatea de Filozofie,
Universitatea Academiei de Științe

Rodica PÎRGARI

anul III, Politologie, Institutul de Relații Internaționale,
Chișinău

Poezia ta patriotică „A aprins țurțuri caisul” este scrisă într-un stil la fel de general cum s-au scris și multe alte poezii patriotice și nu stârnește emoție. Este un mesaj corect, dar în această țară sunt atâtea povești și adevăruri care merită exprimate în amănunt, într-o manieră obiectivă și personală, încât nu văd rostul scrierii unor astfel de generalizări, pe care nu le pot încadra altundeva decât la capitolul exerciții.

În poezia „Ispășire” ai o mică poveste și poate e mai bine, pentru că există un nucleu, dar contează mult să produci emoție prin cuvinte. Uneori ne lăsăm înșelați de reușita unor rime și uităm multe alte aspecte de care trebuie ținută seama când vine vorba de poezie. Recomandarea mea este să citești multă poezie, să urmărești atent diferite stiluri și apoi să te întorci în tine, în camera ta, cu foaia ta în față, și să scrii, cu stângăcie sau nu, în felul tău profund personal, să te cauți pe tine, vocea ta, și după ce o găsești, să rămâi la ea. Dacă ți-ai pierdut vocea, ai pierdut totul. Dacă încerci să imiți un alt stil, te lași folosită și te amăgești pe tine. Ia-ți timp să te gândești la asta. Scrie despre ce simți tu și despre ce ți se întâmplă, folosind și termeni concreți, formează-ți un limbaj și dă-i drumul în cascada sufletului tău. Un scriitor după care eu mă topesc este Fernando Pessoa. El scrie poezie prozaică și are un stil turnat dintr-o bucată, devastant, tulburător, șocant de frumos, inconfundabil. Ți-l recomand. Mult succes! Serios. Aș vrea să te văd evoluând!

Ți-am citit toate poeziile. Trebuie să recunosc că ele poartă o onestitate corectă cu sinele tău, dar, altminteri, nu trădează deloc eforturile pe care le-a presupus scrierea lor. Scrii cu nonșalanță. Pe alocuri ai o ironie foarte simpatcă, dar pe care nu știu dacă o conștientizezi. De exemplu: „Dar într-o zi pe când zburam/ Deasupra coastei de azur/ Evitând un nor am căzut pe țarm –/ M-au sculat pământeni – zicându-mi matur” – cu o mică corectură, eu aș scrie „numindu-mă matur”, este un catren perfect pentru o poezie ironică despre condiția umană, maturizarea forțată la care suntem supuși, oameni fiind. „Și-n urzici e lume bună” e un titlu bun de volum, dar pe acela îl vei alege tu, la timpul potrivit. Mi s-au părut reușite unele dintre poeziile tale și cred că dacă te vei dedica scrisului, ai putea face ceva frumos, cu condiția să i te dedici cu adevărat, iar când trimiți texte unei reviste literare, cel mai bine pentru tine este să faci o selecție riguroasă din cele mai bune texte. Începe cu cele mai mari. Așa ai șanse mai multe. Inspirație!

Ala LUPAȘCU,

cl. a IX-a, LT „Petru Zadnipro”, Chișinău

Îmi place că ai folosit cuvinte fine în poezia ta: „petale incolore”, „un râu cu apă moale”, „copil smerit”, „hulub cu aripi lungi”, „pom din fulgi”, care, în contrast cu severitatea și rigurozitatea vieții de zi cu zi, te fac să te detașezi și să calci pe acel tărâm inocent al poeziei. Tot ce ai scris în poezia ta este adevărat, mai ales sfârșitul „Și între vers și rimă/ Pe creanga de omăt/ Se zbate și respiră/ Un suflet de poet”. Unicul amendament al meu este că, în momentul de față, pentru a scrie cu rimă, încă nu ai dexteritatea necesară ori nu deții numărul de lecturi care să te ajute să înoți ușor prin ele (rimele), motiv pentru care îți recomand să începi cu ceva mai ușor sau să te axezi pe scrierea unor poezii pentru copii, dar și în al doilea caz nu e recomandabil să te încarci cu clișee de felul sufletului și altele. Adu-le într-un context unic! Mult succes!

Pejac: **ORDINE NOUĂ**